

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Insigne augustale.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

gentium mos fuit, sed immanius apud nullas, quam apud Carthagenenses, qui ut Diodorus tradit, præstantiores ex filiis suis sacrificare consueverant. Caterum cum aliquando exuta feritate humanitatem demum induissent, aliorum filios aut clam surreptos aut emptos, pro suis educare, sacrificioque supponere cœperunt. Evenit vero ut ab Agathocle Sicilia tyranno post Alexandri magni interitum gravissima obsidione premerentur, atque uti mos est in calamitatibus, aut ad Deos, aut ad pietatem, nonnumquam etiam ad superstitionem confugere, suspicari cœperunt, Saturnum iratum, quod honore sacrificii, quod fuisse à patribus institutum, fraudaretur, tot in eos clades immisisse, cumque res palam facta esset, multique inventi essent, qui pro nobilibus & ingenuis sacrificabant, antiquum ritum instaurandum censuerunt, quoque Deos placarent, ducentos ex nobilissimis adolescentibus publice sacrificarunt: quamvis, ut in Porco scripsimus, apud Diodorum, & aliquot alios variatur hic sacrificatorum numerus adusque ecc. Sed hoc parvi refert, historia reliqua concorde. Plutarchus libro de Superstitione, ubi de huiusmodi religione meminit, eos ait qui sine liberis forent pueros à pauperibus in hunc usum emptitasse. Id genus sacrificii tangit Plautus cum dicit: *Faxo ne babulicoris onustus sis Saturni hostia*, Q. Curtius id à Tyriis usque ad urbis excidium servatum tradit D. Augustinus juvenes Saturno sacrificare etiam apud Gallos morem fuisse dicit, Carthagenenses tamen Gelon Sicilia tyrannus legibus adscribere coegit, ut ab infanticidio desisterent, cum eos apud Himeram debellasset, author Plutarchus in Apophthegmatis, quodque alii tradidere immanem hunc morem, Cambyles rex Persarum abolere aggressus, mox & Alexander Macedo, nihil quicquam profecerunt: sed Hadrianus demum sustulit.

VITA DIVINA. CAP. IX.

Ignis Vestalium summa religio.

AT Vestalis ignis ille, quem tanta diligentia Romanae virgines nutriebant, sublimiorem divinitatemque vitam præ se ferre videbatur: hunc itaque & custodia, & nutrimento adjuvabant, quod superioris illius vitæ symbolum æternum videretur. Atque inter portenta, ut & Dionysius, & alii referunt, urbis peritura præsagium habeatur, si casu aliquo accidisset eum extingui. Hinc Camillus ad Quirites ait: *Quid de æternis Vestæ ignibus, signaq; quod Imperii pignus custodia ejus templi teneret, loquar?* & Maro:

Æn. lib. 3.

Æternumque adytis effert penetralibus ignem.

Cernere est nonnunquam lucernam in basi alienius simulacri: id æternitatem significare, nonnulli interpretantur.

INSIGNE AUGUSTALE. CAP. X.

Obtinebat sane primas ignis inter insignia augustalia, ut ex Herodiano conjici potest, ita in Commodo scribente: quod consilium suum ad Marciam retulit, unam è suis concubinis, cui scilicet plurimum deferebat, ac prope uxoris eam loco habebat, sic ut præter ignem omnem honores illi velut Augustæ tribuerentur. Extant quædam Theodosianæ militia, & eorum, qui Theodosium aliquot ante annis præcesserunt, monumenta, Provinciarumque, & præfectorum, & Ordinum, & Manipulorum omnium, qui tunc Romano Imperatori parebant, quondam veluti rationario nomina & insignia descripta. In his videas Præfectorum abacos passim cum candelabris superimpositis figuratos, in plerisque etiam ara est in magni procerique tripodis speciem ex ære fabrefacta: quod nimium ad huiusmodi dignitatis participationem referri debet.

DOCTORES. CAP. XI.

Matth. 5.

IN Divinis literis sæpe invenias disciplinarum professores, mysteriorumque interpretes, mortumque moderatores, per lucernam intelligi, quam Astartor noster hieroglyphice monet super candelabrum statuendum, ut domesticis omnibus illucescat, discussisque tenebris ad obeunda munera cuique sua lumen subministret. Addit & alibi, non occultandam esse lucem hanc, sed in frequenti quovis hominum coetu proferendam. Quicumque igitur lucem de se daturus est, debet prius omnium vitiorum sordes perpurpare: neque enim unquam charum præstabit lumen feculenta materia. Quod si lux vertatur in tenebras, ut recte Climace sua Scholasticus, tenebræ ipsæ, hoc est, homines illi, qui sacris initiati non sunt, in quantam tenebrarum profunditatem conjecti excrucient, atque hallucinabuntur.

SPLEN.